

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם ארנ"י מתיוחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק יא

א הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: ב שָׁמְעוּ
אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת וּדְבַרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם: ג וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת:
ד אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הוֹצִיאִי־אוֹתָם
מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם מִכּוּר הַבְּרֹזֶל לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם
אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אָצִוָּה אֶתְכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה
לָכֶם לֵאלֹהִים: ה לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כִּי־הָיָה הַזֶּה וְאֵעַן
וְאֵמַר אָמֵן ו יְהוָה: ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה
הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: ז כִּי הָעֵד הָעֵדֹתִי בְּאֲבוֹתֵיכֶם

בְּיוֹם הַעֲלוֹתַי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה הַשָּׁכַם
וְהָעֵד לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי: ה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא-הָטוּ
אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכּוּ אִישׁ בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם הָרַע וְאָבִיא עֲלֵיהֶם
אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַבְּרִית-הַזֹּאת אֲשֶׁר-צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ:
ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא-קָשָׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבִי
יְרוּשָׁלַם: י שָׁבוּ עַל-עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר מֵאֲנוּ
לְשִׁמוֹעַ אֶת-דְּבָרֵי וְהָמָּה הָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָם
הִפְרוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת-אֲבוֹתָם: יא לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה
אֲשֶׁר לֹא-יֹכְלוּ לְצַאת מִמֶּנָּה וְזָעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשִׁמַע
אֲלֵיהֶם: יב וְהָלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וּישְׁבִי יְרוּשָׁלַם וְזָעְקוּ
אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מִקְטָרִים לָהֶם וְהוֹשִׁיעַ לֹא-יֹושִׁיעוּ
לָהֶם בְּעַת רָעָתָם: יג כִּי מִסֵּפֶר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה
וּמִסֵּפֶר חֲצוֹת יְרוּשָׁלַם שִׁמְתֶם מִזְבְּחוֹת לְבַשְׁת מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר
לְבַעַל: יד וְאַתָּה אֶל-תִּתְּפִלֵּל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה וְאֶל-תִּשָּׂא
בְּעַדָם רִנָּה וּתְפִלָּה כִּי אֵינְנִי שֹׁמֵעַ בְּעַת קְרָאָם אֵלַי בְּעַד
רָעָתָם: טו מָה לִּידִידֵי בְּבֵיתִי עֲשׂוֹתָהּ הַמְזַמְּתָה הָרַבִּים
וּבִשְׂר-קֹדֶשׁ יַעֲבְרוּ מֵעֲלֶיךָ כִּי רָעַתְכִי אֲזַ תַּעֲלֹזִי: טז זֵית

רַעֲנֹן יִפֶּה פְּרִי־תֹאֵר קָרָא יְהוָה שְׁמִיךָ לְקוֹל ׀ הַמּוֹלָה גְדֹלָה
הַצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ דְלִיּוֹתָיו: יז וַיְהוֶה צְבָאוֹת הַנּוֹטֵעַ
אוֹתְךָ דְבַר עָלֶיךָ רָעָה בְּגִלְל רַעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה
אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסְנִי לְקַטֵּר לְבַעַל: יח וַיְהוֶה הוֹדִיעֵנִי
וְאֲדַעָה אֲזִי הִרְאִיתַנִּי מֵעַלְלֵיהֶם: יט וְאֲנִי כִכְבֵּשׁ אֱלֹהִי יוֹבֵל
לְטָבוֹחַ וְלֹא־יִדְעָתִי כִי־עָלִי ׀ חֲשָׁבוּ מִחֲשָׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עֵץ
בְּלַחְמוֹ וְנִכְרַתְנוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים וְשִׁמוֹ לֹא־יִזְכָּר עוֹד: כ וַיְהוֶה
צְבָאוֹת שֹׁפֵט צָדֵק בַּחֲזֹן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֲרָאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי
אֶלְיָךְ גָּלִיתִי אֶת־רִיבִי: כא לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־אֲנָשֵׁי
עֲנָתוֹת הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ לֵאמֹר לֹא תִנָּבֵא בְשֵׁם יְהוָה
וְלֹא תִמּוֹת בִּידְנֹו: כב לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי פִקֹּד
עָלֵיהֶם הַבַּחֲוָרִים יִמְתּוּ בַחֲרָב בְּנִיָּהֶם וּבְנֹוֹתֵיהֶם יִמְתּוּ בַרָעֵב:
כג וְשָׂאֲרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רָעָה אֶל־אֲנָשֵׁי עֲנָתוֹת
שְׁנַת פְּקֻדָתָם:

ספר "ירמיה" – פרק יב

א צַדִּיק אֲתָה יְהוָה כִּי אָרִיב אֶלְיָךְ אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר
אוֹתְךָ מִדוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צָלַחַה שְׁלוֹ כָּל־בְּגָדֵי בָגָד:

ב נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם
ורחוק מפליותיהם: ג ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי
אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: ד עדמתי
תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישיבה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו: ה כי
את רגלים ו רצתה וילאוף ואיך תתחרה את הסוסים
ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: ו כי
גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו
אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: ז עזבתי
את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף
איביה: ח היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה
על כן שנאתיה: ט העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה
לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה: י רעים רבים שחתו
כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר
שממה: יא שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה
כל הארץ כי אין איש שם על לב: יב על כל שפים
במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ
ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: יג זרעו חטים וקצים

קָצְרוּ נְחֻלוֹ לֹא יוֹעֵלוּ וּבָשׁוּ מִתְבוֹאֲתֵיכֶם מִחֲרוֹן אַף־יְהוָה:
 יד כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה עַל־כָּל־שְׁכְנֵי הָרָעִים הַנִּגְעִים בַּנְּחֻלָּה
 אֲשֶׁר־הִנְחַלְתִּי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתֵשׁ מֵעַל
 אֲדָמְתָם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם: טו וְהָיָה אַחֲרַי נֹתֵשִׁי
 אוֹתָם אָשׁוּב וְרַחֲמָתִים וְהִשְׁבַּתִּים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ וְאִישׁ
 לְאַרְצוֹ: טז וְהָיָה אִם־לָמַד יִלְמְדוּ אֶת־דַּרְכֵי עַמִּי לְהִשְׁבַּע
 בְּשֵׁמִי חַי־יְהוָה כַּאֲשֶׁר לְמַדוּ אֶת־עַמִּי לְהִשְׁבַּע בַּבַּעַל וְנִבְנוּ
 בְּתוֹךְ עַמִּי: יז וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ וְנִתְשַׁתִּי אֶת־הַגּוֹי הַהוּא נֹתוֹשׁ
 וְאֵבֶד נַאֲם־יְהוָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)